

ŽENSKÁ HLÍDKA

Poradatelka M. Burešová

Různá ženstva:

MATCE

Podobně jako je
příběh matky dětských let,
laskavá je má matka, která
když má chlapečka vítá svět.

Matka, ty's moje hvězda,
jez se nikdy nekali,
která svítí ve dne, v noci
v bezpečí v úsměvu.

Kam si sáhá paní's ruce,
velkou svou lásku znám,
prouti státním jako žalem
pevně jím a neklovám.

Hluboko v třem stěně leží
otěčka má přehádká;
ty jsi moje — v celém světě
nejkřehčí pohádká.

MATČICKO, TY'S MOJE HVĚZDA, JEZ SE NIKDY NEZKALÍ.

Matka jest vždy dítěti svému
tou jasnou, zlatou hvězdou, již
není s to sebe hustší mrak zastí-
tí a její křehlost sebe větší chlad
nezmění...

Byť i celý svět nás zavrhá,
poslední přítel nás opustí, jest tu
jedna osoba, která nás nikdy neo-
pustí, a tu jest — "naše matička".

Matka nikdy své dítě nezapře,
nezapřeme, kdyby i sebe hor-
ších přestupků se dopustilo, jest
to vždy jen matka, která dovede
porozumět a jež dovede odpus-
tění, třeba jí při tom bolí srdce
krvácí, přeč jest to láska mateř-
ská, která vždy přemáhá i sebe
větší bol.

Ublížili dítěti matce, raní srdce
její hluboce, rány bolí, krvácí a
matku přivádí mnohdy až na po-
kraj zoufalství. A přece ani v té
to chvíli matce není možno vy-
rvati lásku ze srdce svého a zane-
vřít na dítě bezcitně! Balsám
na srdce zraněné jest její velká,
neskončitelná láska k dítěti — krev
to z její krve!

Dne 4. března zakončil 65. kongres,
zvaný válečným kongresem,
kde filibusterování (zdržová-
ním směřování jednání) mnohá
předlohy neprošli před odroče-
ním se kongresu a mezi nimi také
resoluce, týkající se ženského vo-
lebního práva. Jak se zdá, mili-
tantní suffražetky mají ve Wash-
ingtonu smůlu. "Vytrvalost ská-
ly láme!" Nu, uvidíme, co nám
nadělá 66. kongres! Demokrati-
cký kongres toho mnoho znám
nemádlil. Každý nový tvorci se
stát vložil do své ústavy planku
všeobecné hlasovacího práva bez
ohledu na stav a pohlaví. V tom
ohledu je Amerika značně poz-
adu!

Žena prý je záhadný tvor a
mnohdy nevyzpytatelný, pravi
mužští mudrci, a to snad proto, že
se domáhá úrovně a hlasovacího
práva.

V minulých dnech ve Washing-
tonu zemřela v požehnaném věku
— 87 roků, pověstná lékařka Dr.
slečna Mary Walkerová. Žena
této kongresu udělil zvláštní výsu-
du v době občanské války a sice
bylo jí povoleno nositi mužské ša-
ty na bojištích, a také od té doby
až do svého skonu mužský úbor
nosila. Doktorka Walkerová by-
la ne jenom dobrou lékařkou, ale
i také dobrou bojovnicí v zájmu
ženského hlasovacího práva po ce-
lý svůj život.

Mile jsem byla potěšena ná-
vštěvou paní Libuše Bartoš-Mur-
phyové, osvědčené ošetřovatelky,
která strávila několik měsíců ve
službě Strýčka Sama a sice v ne-
menší Fort Sam, Houston, Tex.
Paní Murphyová po pobytu
3 měsíci ve službě v oné nemoc-
nici byla ustanovena do služby v
zámoří, jelikož byla postížena ne-
mocí "flu", musela cestu svoji
odložit a nežli se v nemocnici úpl-
ně zotavila, prohlášené bylo příměří.
Paní Murphyová požádala o pro-
puštění a jelikož má dvě malé
decerušky, o něž se musí starati,
jest čestně propuštěna ze služby
a zůstane zde v Omaze u rodičů
a žene se opět svému povolání ja-
ko privatní ošetřovatelka. Vítejte
mladou paní v kruh náš a přeje-
me jí zdar v další její práci.

Panu a paní Fr. Bartošovým
plati srdečný můj dík za výbor-
né jaterničky — chutnaly zname-
nitě. Jest vidět, že si manželé
Bartošovi doerla nic ze sebe větší
námahy nedělají a drží se toho
starého českého zvyku, který nám
všem hehoří, ale práce s výrobou
jaterniček doma se nám zdá veli-
ká. Když však to tak přijde ho-
tově, velice nám to lahodí. Prasečí
hody se dosud mezi Čechy svítí,
ale více na venku, nežli ve mě-
stech.

V pátek, dne 7. l. m., jsou tomu
34 roky, co nastoupili společnou
pout' životem manželé Fr. Barto-
šovi, všem našim čtenářům dobře
známí "Sotrabovi". Přejí v jmé-
nu všech našich dopisovatelů
manželům Bartošovým, by se ve
zdraví a spokojenosti dočkali je-
ště zlatého jubilea v kroužku
svých milých synů, deér a vnou-
čátek!

A. Kuliková, South Omaha. —
Čtenáři pt. poradatelko a milí čte-
náři! Po nekonečné době dlou-
hého čekání a plna obavy, dostala
jsem radostnou zprávu z vlasti.
Dne 25. února došel mně dopis
krátký od "The American Red
Cross Nat. Headquarters", Wash-
ington, D. C., od mé drahé matič-
ky, žijící v Jihlavě, že všechny
jsou zdraví a at prostřednictvím
Červeného kříže dám zpáteční od-
pověď, což hned jsem učinila u
Douglas County Court v Omaze
v úřadovně Červeného kříže a což
milerády s celým zájmem dány
tam úřadující učinily. Však 1.
března, sotva že jsem přijela
mým koníčkem na nádraží, vy-
běhne z domu plna radostí má
přítečka, p. Skodová, a točie se
v divném tanci po nádvoří, držela
psaní nad hlavou. Ihned mně na-
padlo, že to dopis "z vlasti".
"Běž, nech koně koum a jdi si
to přečíst!" Nemusela mně dva-
krát říkat. Běžím do domu a
čtu:

Praha-Smíchov,
dne 24. ledna 1919.

Milená Anuše!
Svoboda! Jak sladce to zní. Zdá
se mi, že anděl světlem a trou-
ba jeho hlásá do všech úhlů svě-
ta: "Svoboda!"

Docela jinak vypadá to ale na
zemí. Lidé, jsouce zvyklí choditi
v poutech, nemohou si na svobodu
zvyknouti, a tak to jde i u nás
jsouce svobodni, učíme se teprve
choditi.

Ačkoliv máme mír a svobodu,
jsou státní hranice ještě uzavře-
ny, dopisy do jiných států mohou
se zasílati jen otevřeně, a nikdo
za ně neručí, že správně dojdou.
Právě se chystá kamarád do
Paříže, chytá se tedy tohoto pří-
znivého okamžiku, abych Ti po 4
lécích, plných strádání, útrap a
bídy, poslal zprávu.

Mou prvou otázku jest: "Já-
li Ty i Milada zdráva a jak se Ti
daří?" Ani nevíš, kolikrát ma-
tinka na vás vzpomínala. Píš nám
tedy aspoň lísteček, zatím stačí.
A abych uspokojil i Tvoje my-
šlenky, mohu Ti sdělit, že jsme
bohudík, všichni. — Otče, máti,
Otto i rodina Heindingsfeldova a
má na živu, neozvětili jsme za vál-
ky ani jediné ztráty.

Otče již vysokým stářím chra-
ví, je sněhobílý, máti je ještě do-
stí čilá, ačkoliv si naříká, že jí to
již zmáhá. Má u sebe Zofii Hei-
dingsfeldovou, která co nejdříve
si povede svého vyvoleného — le-
sního adjunkta — k oltáři. Stare-
nka bručí, že se neuzívá. Otto, nad-
poručík v záloze, skládá právě
doktorát, a tak žijeme zde jako v
pohádce chudé dětičky. — Chudé
proto, že máme prázdnu žaludky.
Dostáváme všecko na listky a od-
váženno je to jako v lékárně, na
vásenky, tučenky, mléčenky,
moučenky, mydlenky, svěčenky,
cukřenky, solenky a tabačinky a
také šatěnky.

Ale když to, aspoň člověk na-
ty — enky dostal, aby si mohl z
toho tu životní medicínu zhoto-
vit.
Tuk, olej, sádlo, káva,
mléko, to již více jak rok nezá-
me
Ze to ceny byly upraveny vel-

mi jednoduše. At to bylo, co by-
lo, 1 kg. stál 100 korun, jedno
vitrínko, co stálo dříve 6 haléřů,
stojí ještě dnes 2 koruny.

Ale prošli jsme to a začíná se
te poněkud lepší. Společáme u-
všem na pomoc od vás, jinak je
zle, za nedlouho nebude ani u ro-
níka, ani u pána. Peněz máme
nadbytek.

A v souladě s mým stravo-
vám, našel jsem si také příhodné
zaměstnání, sbráním totiž poštov-
ní známky. Prosím tudíž, buď
tak laskava a uševovj mi každou
známku, odstříhni jí totiž kolem
na 1 cm, i s obálkou.

Zároveň zasílám Ti poštovní
známky nové české republiky a ji-
né známky k eventuální výměně.
Zasílám všech nás nejvícejší
pozdravy. — Tvůj upřímný,

JAN ADAMEC,
voj. účetní oficiál,
Praha-Smíchov,
Vinohradská ul. čís. 26.

"Sláva ti, vlasti má!" zanoutají
plná radostí, ač sice jako bratři
mně teou po tváři. "Die Be-
liebster Wolker", národ "lokaj-
ský" mezi důstojníctvem rakous-
ké armády zvaný, shodil se sebe
uniforma lokajskou a stává se pá-
nem svých osudů! "Skréenci" dle
vykopávek starých hrobů a po-
směšně zvaní, se vzpřimili, vzmu-
žili. — národ holubičí se stal ná-
rodem sokolů a nikdo jim více
krídla sokolů nesváže v jejich le-
tu! Bylo by záhodno, aby brzy
mír byl podepsán, — aby doko-
ně, aby hranice naší "Českoslo-
venské republiky" byly opětně o-
tevřeny a práce, oběh ad země-
dělství po bojovém čase zavítaly
do našich českých domovů. Hlad,
námi nepoznaný, dolhá krutě na
ty, kdož jej prodávají a bylo by
záhodno, by naše povolane kruhy
s celým zájmem a opravdově se o
to vzaly, aby utrpení našich zá-
mořských bratří bylo co nejdříve
ukončeno. Amerika, kde "dobro-
činnost" je "spasitelkou", zajis-
tí učiti to pro naši vlast po toli-
ka neocenitelných službách, jež
naši hrdinové, ba celý národ pře-
nesl. Jen neslibovat, ale vzít se
o to — je zapotřebí. Doufáme
všechni, že naši vídci to zařídí.
Dovedli ty nejtěžší věci provésti,
zajisté i ten poslední problém do-
vedou rozřešiti a naši drazí budou
nehraněni před hladem. Kdyby
dovoleno bylo zaslati zásilky po-
štovní balíčekovou poštou, každý
by se hnál s rancem na poštu a by-
lo by v mnohém odpočinuto. —
Je to divné, že nemáme se tak sta-
ti! Což kdyby ten náš velký český
dobrodinec, p. kongresník Adolf
Sabath z Chicaga něco v zájmu
tom učinil? On může mnoho uč-
initi. Doufáme! Nyní musíme se
podříditi!

Marie Hotovcová, Danube, Min-
nesota, 2. března 1919. — Čtená
paní poradatelko, už to nemohu
dále snést, abych se opět v "Ž.
H." nezablýskla. Psala jsem do
Paříže, chytá se tedy tohoto pří-
znivého okamžiku, abych Ti po 4
lécích, plných strádání, útrap a
bídy, poslal zprávu.

Mou prvou otázku jest: "Já-
li Ty i Milada zdráva a jak se Ti
daří?" Ani nevíš, kolikrát ma-
tinka na vás vzpomínala. Píš nám
tedy aspoň lísteček, zatím stačí.
A abych uspokojil i Tvoje my-
šlenky, mohu Ti sdělit, že jsme
bohudík, všichni. — Otče, máti,
Otto i rodina Heindingsfeldova a
má na živu, neozvětili jsme za vál-
ky ani jediné ztráty.
Otče již vysokým stářím chra-
ví, je sněhobílý, máti je ještě do-
stí čilá, ačkoliv si naříká, že jí to
již zmáhá. Má u sebe Zofii Hei-
dingsfeldovou, která co nejdříve
si povede svého vyvoleného — le-
sního adjunkta — k oltáři. Stare-
nka bručí, že se neuzívá. Otto, nad-
poručík v záloze, skládá právě
doktorát, a tak žijeme zde jako v
pohádce chudé dětičky. — Chudé
proto, že máme prázdnu žaludky.
Dostáváme všecko na listky a od-
váženno je to jako v lékárně, na
vásenky, tučenky, mléčenky,
moučenky, mydlenky, svěčenky,
cukřenky, solenky a tabačinky a
také šatěnky.

hopláni i s panem vaším ma-
něm k výročí třicetipátiletého sta-
tiku vašeho. Ze srdce Vám přeji,
abyste se ve zdraví a spokojenosti
dočkali zlatého jubilea svého ma-
nělství. Ráda pohlídnu na rohlí-
ku, kde mezi manželé panuje oha-
pová láska. Když si oba dobře
rozumí, v takové domácnosti Bůh
hospodář; tam se vše dobře daří.
Moje přesvědčení jest, že jest do-
stí mužů-otců, kteří se pro tak
velký úkol nikdy neohodí, neboť
jejich mysl není k tak velkému ú-
kolu dobře vypěstěna, nebo-li vy-
vinuta. Mezi námi ženami jest
to také tak, jenže se mně zdá,
když žena-matka nezná svého ú-
kolu, že je to teprve zlé. Dříve
jsem sobě myslivala, že narozo-
ně dítě v bohaté rodině — tako-
vé stvoření že má nebe za živu,
ale nyní jsem toho přesvědčena,
že za šťastné dítě se může poklá-
dati to, které mělo neb má mu-
dré rodiče. Co velkolepých mužů
mysliti již se narodilo v malých
elastických a stali se z nich vel-
ce a slavní muži! Těm zajisté dostalo
se pevného základu k jejich cha-
rakteru od rodičů. My se divíme
nyní, co krádeží, zločinů všelijak-
ých se děje. Přičítáme to k tomu,
že se jim dostalo špatného
duševního vývinu od rodičů. Ty-
hle neustálé rozvody u manželů k
nikakému dobru nevedou, ačkoliv
uznávám, že jest některé ženě těž-
ko žiti po boku svého manžela, tak
jako zase některému muži se ženo-
nou. Pravdou jest, že se ta outa-
dina nerozváže žene, aby byla
vdanou! Nerozváží sobě, jaký to
velký úkol na se běře při provádě-
ní se. Když pak se dostaví něja-
ká překážka, už myslí na rozvod.
Když jsem se za svého muže pro-
vdala, scházely mně čtyři měsíce
do 24. roku. Ačkoliv jsem byla
od malicka mezi lidmi, a všelijak-
ých zkušeností nabyla, přece se
vám, milé čtenářky, přiznávám, že
se mně mnohdy rozumu nebo pe-
vně vůle nedostávalo. Snad bych
byla vzala do zaječích sama, ne-
boť mně bylo někdy tak těžké.
Nevím, zda-li paní poradatelka u-
zná můj dopis za vhodný k uve-
řejnění a budou-li živa a zdráva
po druhé zase vám něco povím!

Čtená přítelkyne! Přijměte u-
přímný dík ode mne i od mého
manžela za blahopřání ku další
pouti životem. Víte, že za ta-
léta jsme museli mnohé neschůd-
né cesty přejíti, ale společně se
povzbuzíce, překonali jsme vše
diny svízele, tak že teď cesta na-
še je hladká a doufám, že i na dá-
le takovou zůstané. Bude nás
skutečně těšiti, když opět dopisem
zavítáte do našeho středu. Srdeč-
ně vás, jakoz celou vaši etěnou
rodinu zdraví —

Poradatelka.

Josefina Tumová, Dorchester,
Nebr., 24. února 1919. — Čtená
paní poradatelko milé naší "Žen-
ské Hlídky", jakož i vy všichni
vážení čtenáři, předem přijímám
srdečný můj pozdrav! Přiložené
zasílám předplatné na milý nám
"Pokrok", bez kterého bychom
snad nemohli ani býti, jelikož by-
se nám velice stýskalo po dopisech
od těch našich hrdinných ho-
stů. Tyto dopisy zvláště ráda a s vel-
kým potěšením si vždy přečtu.
Milá paní Bartošová, věru jsem
si přečta dopisy od vašeho syna a
pak dlouhý dopis od p. E. Tunny.
Vyprávění obou se mně velice
zamlouvalo. Naši synové se za
nófe nedostali a mladší z nich jest
již propuštěn, ačkoli zůstal v
Chicago. Starší syn nachází se
posud v Camp Funston, kde pra-
cuje pro Y. M. C. A. a doužá, že
bude někdy v květnu propuštěn.
Musím vám též něco sdělit o po-
časí v zdejších okolí. V měsíci
lednu bylo počasí pěkné, kdežto
únor, jak se zdá, mně si to vymo-
hradit. Však, co dělat, když to již
překdy nemáme? Přitomno jest
všude tolik bláta, že z něho není
možno ani nohy vytáhnout. Než
jaká pomoc a za to se nám zase
nepráší. A myslím, že je to spíše
ukázkou na lepší úrodu. Necht
jest tedy jen bláto, však ono nie
všechně netrvá. Všechno má své za-
končení a ani nás to nemáde. Nu-
že, milé dopisovatelky a čtenáři-
ky, tak se zase již můžeme těšiti
na ty zahrádky a pak na ta kvrát-
ka. Dá-li jen Bůh zdraví, tak to
snad zase nějaké bude. Srdečně
zdravím paní Annu Prokopovou
ze South Dakoty a též tetu Vítan-

čtená přítelkyne! Přijměte u-
přímný dík ode mne i od mého
manžela za blahopřání ku další
pouti životem. Víte, že za ta-
léta jsme museli mnohé neschůd-
né cesty přejíti, ale společně se
povzbuzíce, překonali jsme vše
diny svízele, tak že teď cesta na-
še je hladká a doufám, že i na dá-
le takovou zůstané. Bude nás
skutečně těšiti, když opět dopisem
zavítáte do našeho středu. Srdeč-
ně vás, jakoz celou vaši etěnou
rodinu zdraví —

Poradatelka.

Čtená přítelkyne! Přijměte u-
přímný dík ode mne i od mého
manžela za blahopřání ku další
pouti životem. Víte, že za ta-
léta jsme museli mnohé neschůd-
né cesty přejíti, ale společně se
povzbuzíce, překonali jsme vše
diny svízele, tak že teď cesta na-
še je hladká a doufám, že i na dá-
le takovou zůstané. Bude nás
skutečně těšiti, když opět dopisem
zavítáte do našeho středu. Srdeč-
ně vás, jakoz celou vaši etěnou
rodinu zdraví —

Poradatelka.

Čtená přítelkyne! Přijměte u-
přímný dík ode mne i od mého
manžela za blahopřání ku další
pouti životem. Víte, že za ta-
léta jsme museli mnohé neschůd-
né cesty přejíti, ale společně se
povzbuzíce, překonali jsme vše
diny svízele, tak že teď cesta na-
še je hladká a doufám, že i na dá-
le takovou zůstané. Bude nás
skutečně těšiti, když opět dopisem
zavítáte do našeho středu. Srdeč-
ně vás, jakoz celou vaši etěnou
rodinu zdraví —

Poradatelka.

Čtená přítelkyne! Přijměte u-
přímný dík ode mne i od mého
manžela za blahopřání ku další
pouti životem. Víte, že za ta-
léta jsme museli mnohé neschůd-
né cesty přejíti, ale společně se
povzbuzíce, překonali jsme vše
diny svízele, tak že teď cesta na-
še je hladká a doufám, že i na dá-
le takovou zůstané. Bude nás
skutečně těšiti, když opět dopisem
zavítáte do našeho středu. Srdeč-
ně vás, jakoz celou vaši etěnou
rodinu zdraví —

Poradatelka.

Čtená přítelkyne! Přijměte u-
přímný dík ode mne i od mého
manžela za blahopřání ku další
pouti životem. Víte, že za ta-
léta jsme museli mnohé neschůd-
né cesty přejíti, ale společně se
povzbuzíce, překonali jsme vše
diny svízele, tak že teď cesta na-
še je hladká a doufám, že i na dá-
le takovou zůstané. Bude nás
skutečně těšiti, když opět dopisem
zavítáte do našeho středu. Srdeč-
ně vás, jakoz celou vaši etěnou
rodinu zdraví —

Poradatelka.

Čtená přítelkyne! Přijměte u-
přímný dík ode mne i od mého
manžela za blahopřání ku další
pouti životem. Víte, že za ta-
léta jsme museli mnohé neschůd-
né cesty přejíti, ale společně se
povzbuzíce, překonali jsme vše
diny svízele, tak že teď cesta na-
še je hladká a doufám, že i na dá-
le takovou zůstané. Bude nás
skutečně těšiti, když opět dopisem
zavítáte do našeho středu. Srdeč-
ně vás, jakoz celou vaši etěnou
rodinu zdraví —

vásvou a všeob všem vám přeji
stěti a zdraví v tomto roce!
Čtená přítelkyne! Přijměte u-
přímný dík za předplatné, jakoz i
za pozdrav a přeji vám též zdraví
a štěstí a aby se vám oba synové
zdraví domů navrátili. Bude nás
těšiti, když opět zase dopisem do-
naší Ž. H. zavítáte, za což vám
předem děkuji —

Poradatelka.

O NÁVSTEVÁCH PRO HOSPODYNE.

Pána vyprovází hospodyně do-
máci jen ku dveřím salonu. Ani
sebe vyšší postavení toho kterého
návštěvníka nedovoluje dáme, by
za ním šla dále. Ačci důvěrný a
dobrý přítel domu nebo příbuzný,
se může vyprovázeti až ku dve-
řím bytu.

Dáma se vyprovázeti až ku vcho-
du do bytu. Tam domácí paní
postojí, dvěma nechá otevřeno a
sleduje hostě očima tak dlouho,
dokud nezmizí. Pro případ, že by
se návštěvnické ohlédla, ukloní se
a poctí ji posledním pozdravem,
načež dvěře zavře.

Ačci přítelkyne dobré a příbuz-
né nemějí ni prostory, ni času a
často teprve u klíky se rozhovoří.
Vítá-li starou dámu, pečuj o je-
jí pohodlí. Té můžeš i sama pod-
nožku pod nohy dáti.

Nezaváděj sama nikdy hovor o
nepřítomných. Svým hostům o-
svěm nemůžeš toho zakázati, ale
snaž se, jak jen možno a jak se to
se slušností shoduje, přivésti ho-
vor na jiné pole. Hlavní však pé-
či tvoji buďž, co se v tvém
bytu vypravovalo, také tam zů-
stalo. Nerozmáhej sama ničehož a
snaž se, aby's na všechno zapo-
mněla.

Pozveš-li si hosti, at přátele, at
cizí osoby k nějaké hostině, dej si
na úpravě pokrmy záležeti, nebo
kdo sebe menší a skromnější ho-
stinu ledábye odhývá, není hodou
přátel.

Při uspořádání nějaké hostiny
má hospodyně tři hlavní body po-
vinnosti domácí: 1. před návšte-
vami; 2. při hostině; 3. po odchodu
hostů. Před hostinou hledí, aby
jídelní lístek byl dobře promyšle-
ný a odpovídal dobře; aby jídla
ale ty byl zavieny. Věděla však,
byla chutná, dobře upravená, ob-
sluha vzorná, výzdoba tabule
vkusná.

Dále pečuj o čistý, vkusně u-
pravený byt a o ladně přistoje-
nou tabuli. Při takové příležitosti
můžeš se pochlubit svým stří-
brem, zásobami, prádlem, sklem,
porcelánem. To všechno předem
prohlédni a dej vyčistiti, kde tre-
ba. V domě necht máš všeho s do-
státek, aby na ničem nescházelo,
ale všechno bylo po ruce pro ka-
ždý případ.

Před hostinou si své lidi k ob-
sluze vyveď a dobře jim všíp do-
mysle, jak si mají vésti při hosti-
ně i jak hosty vítati. Učini si
přesný rozpočet, předem hned
urči, co se dá na stůl, kam se ni-
sly se stolu odnesou a uloži; slo-
vem odhau si své hospodyně po-
vinnosti před hostinou, aby's mo-
hla při ní věnovati se cele svým
hostům.

Při hostině zpečuje hospodyně o
své hosty, aby se bavili a byli do-
bře obslouženi. Jemný takt již
učí, jak si má vésti, aby všichni
hosté, bez rozdílu, byli stejně o-
kouzleni její milostností, aby žád-
nému nedávala přednost, ale všem
jednu a tutéž věnovala pozor-
nost.

Při hostině přečuje hospodyně o
vaná dáma neprojevuje péči o
zbytky a neurčuje, před hostmi,
kam se co má uložiti. Je-li třeba,
aby dohlédla, necht vhodně se na-
okamžik ze společnosti vytráti,
když je zábava v proudu. Po ho-
stině sama osobně dohlíží, aby
všechno mimorádně udrželo zase
se očistilo a uložilo na své místo,
aby byt se uklidil, zbytky vřhod-
né pro domácí stůl se využito
valy.

Jakmile vatane domácí paní od-
stolu, vstanou i všichni hosté. Pro-
to také má každá hostitelka vy-
stihnouti pravý čas, aby hostim
přála volně zábavy mimo tabuli.
Pozvaní hosté mají také své
povinnosti. Jedním z nejpředně-
jších pravidel jest: "Nenechávaj
na sebe čekati, ale přijď v pra-
vny čas!" Přijde-li tuze brzy, u-
naví a rozladí hostitelku, která
bývá každá větna vítána, kdy

má se ještě zde věnovati své
povinnosti hospodyně. Přijde-li
tuze pozdě, zavádí jen sama pří-
tomným již vhodnou příležitostí,
aby o tobě zavěděli řeči. Jelikož
zdržuje hostinu, bývaj všichni
rozmrzeli a z hladu a nedečkavos-
ti mluvívá se spíše zle, nežli do-
bře. Proto buď opatrnou a do-
stav se vždy v čas.

A ještě malou poznámku: U-
brousek se po tabuli neskládá.
To se nesluší.

OTÁZKY V ŽENSKÉ HLÍDKĚ.

Zodpovídá paní Radová.

Paní Radová! Buďte tak laska-
va a sdělte v "Ž. H.". Proč spo-
lečenský život mladých lidí nejví
tu samou neklomou k užlehtli
české zábavě, jako druhdy a, před
by nemělo slušné české děvče ndr-
žovati přátelský poměr s hochem
jiné národnosti? Slečna M.

Odpověď: — Předně, v přechod-
ní poválečné době a nežli bude
mír podepsán, poměry jsou roz-
bárané a následkem toho nálada
ku zábavám je více méně neuto-
nou, byť i byla užlehtlá! Kde ne-
ní nálady, není zábavy. Dále, že
ský dorost se rychle amerikanisuje,
a je vyhledává americké zábavy,
i když jsou nižšího druhu.

Na otázku, proč by nemělo sluš-
né české děvče udržovati přátel-
ský poměr s mladíkem jiné ná-
rodnosti, odpovídám, že není zá-
ložných námitek, pokud poměr je
přátelský a dívka je sama sebou
jistá, že záměr mladíkův jest pou-
ze přátelský a že oddolá každé
vášni. Jinak je lépe vystříhati se
takovým poměrům, neb mají za
následek zkázu děvčete. Je zná-
mo, že často mladici jiné národ-
nosti udržují zdánlivě přátelské
styky s českými děvčaty pouze z
neupřímných záměrů. A tudíž je
lépe takového přátelství se co
možno nejvíce vystříhati.

Prosím, sdělte nám, co vy my-
slíte o ženách a kouření? Myslíte,
že jest to slušné pro ženi kouřit?
N. N.

Odpověď: — Ne — kouření není
slušností pro ženy, které již i to a-
debrávají mužům. Jak asi by nám
chutnalo jidlo od ženy, která by
měla plná ústa tabáku nebo dout-
níků? Znála jsem však ženu, kte-
rá měla doporučeno lékařem kou-
ření — v jistém ohledu nemocí.

Vlčné melasové kukušky.

Dej do mísky třetinu k